

Sygn. akt II CSK 504/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko W. S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje adwokatowi B. P. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódka zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 stycznia 2017 r. naruszenie art. 365 § 1 w zw. z art. 366 k.p.c. przez przyjęcie, mimo braku tożsamości stron, powagi rzeczy osądzonej, wynikającej z wcześniejszego, prawomocnego wyroku, rozstrzygającego sprawę o przywrócenie do pracy i o odszkodowanie pomiędzy powódką a Starostwem Powiatowym w Ż.; wskazała, że pozwany obecnie nie występuje w roli starosty.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej powódka uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy w obu sprawach, obecnej - o ochronę dóbr osobistych, i wcześniejszej - w której badano związaną z obecną sprawą ocenę przez starostę powódki jako pracownika starostwa - istnieje tożsamość stron w rozumieniu art. 366 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Kwestia, dotycząca tożsamości stron, na którą powołuje się powódka, nie wykazuje takich cech. Zapatrywanie powódki, że Sąd w zaskarżonym wyroku stwierdził istnienie powagi rzeczy osądzonej, jest wynikiem nieporozumienia. Gdyby istotnie było tak, jak twierdzi powódka, doszłoby do odrzucenia pozwu (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.), a tak się nie stało. Sąd

jedynie odwołał się przy ocenie bezprawności działania pozwanego do treści wcześniejszego prawomocnego wyroku, do czego był w pełni uprawniony ze względu na związek obu spraw.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowiły przepisy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (Dz.U.2016.1999 ze zm.) oraz § 4 ust.1 i 3, § 14 ust. 1 pkt 2 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714 ze zm., dalej „rozporządzenie”).

jw

l.n